

Heeft u oog voor honden?

Robert Cole's bekende boek 'An Eye for a Dog' is in 2008 in een nieuwe uitvoering verschenen.

ONZE HOND verwierf de exclusieve rechten om een aantal hoofdstukken uit dit duidelijke boek, in een Nederlandse vertaling, te mogen publiceren. Dit is de eerste aflevering.

De test

Heeft u een oog voor honden? Volgens oudgedienden kunt u, als u een oog voor honden heeft, in een showring met Dalmatische Honden die géén vlekken hebben worden neergezet en er dan niet alleen de beste uithalen, maar ook nog uitleggen hoe de andere verschillen van een Dalmatische Hond die in balans is. Er is niets mystieks aan het hebben van een oog voor honden. Artiesten hebben deze gave, net zoals miljoenen anderen, die weliswaar niet kunnen tekenen, maar wel een ingewortelde waardering voor volume, ruimte, lijn, balans en symmetrie bezitten. Bij het keuren van honden heeft u het woord 'typisch' moeten formuleren ofwel moet u de overeenkomst met de rasstandaard in het hoofd hebben.

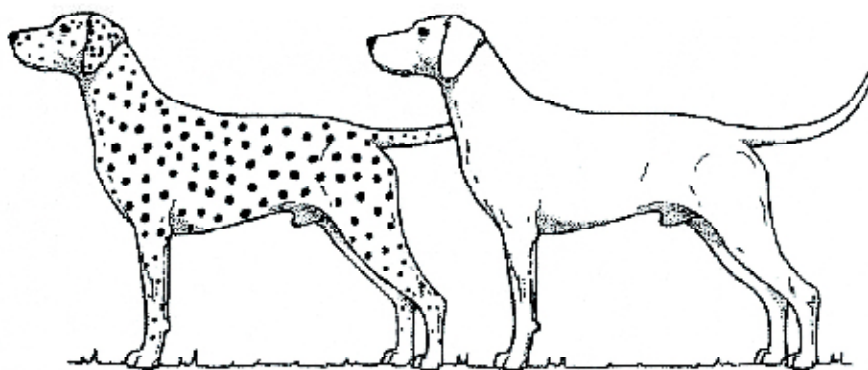

• De Dalmatische Hond – of Dalmaat – is fysiek fit en heeft uithoudingsvermogen. (Foto: Wikimedia).

Ook moet u zich bewust zijn van het doel van het ras, van datgene waarvoor het oorspronkelijk is gefokt. Ik nodig u uit om uw 'oog voor honden' te testen bij de Dalmatische Hond.

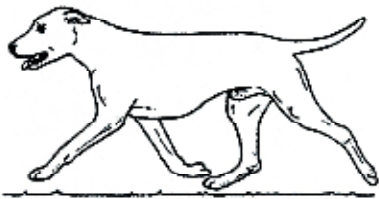
De Dalmatische Hond

Als u geen beeld in uw hoofd heeft van een Dalmatische Hond, sta mij dan toe u er een te geven. Hoe een Dalmatische Hond, met en zonder vlekken, eruit ziet, heb ik getekend in de afbeelding 'Typische Dalmatische Honden met en zonder vlekken'. Focus nu op volume, ruimte, lijn, balans en symmetrie. Hierbij speelt

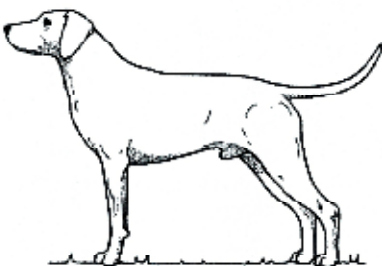
• Typische Dalmatische Honden met en zonder vlekken.

de kwaliteit van het hoofd nog niet mee. Mijn typische hond is 23 inches (58,5 cm) hoog. De hals van een Dalmatische Hond wordt beschreven als 'vrij lang' en met een lichaam dat een tikje langer is dan hoog, gerekend vanaf de schoft. (Mijn interpretatie van 'bijna vierkant'.) De diepte van het lichaam is gelijk aan de lengte van de voorbenen, en de ellebogen zitten op gelijke hoogte met de borstkas. Het is een ras met veel talenten, jager en hoeder inbegrepen. De Dalmatische Hond is een goede vertegenwoordiger van de norm in rashonden, omdat hij als 'coach dog' (rennend naast de koets) fysiek fit is en uithoudingsvermogen heeft bij een regelmatige draf. Hij kan vrolijk mijlen achter elkaar lopen en doet dat met kracht en met gemak.

• Een correct gangwerk.

De tekening 'Een correct gangwerk' toont een Dalmatische Hond met een correct gangwerk. Hij loopt goed, omdat hij in balans is. Zou hij dat niet zijn, dan zou dat invloed hebben op zijn draf. Met deze tekening van een correct gangwerk in gedachten, zouden we waarschijnlijk een korter been, een langer lichaam, enzovoort niet accepteren.

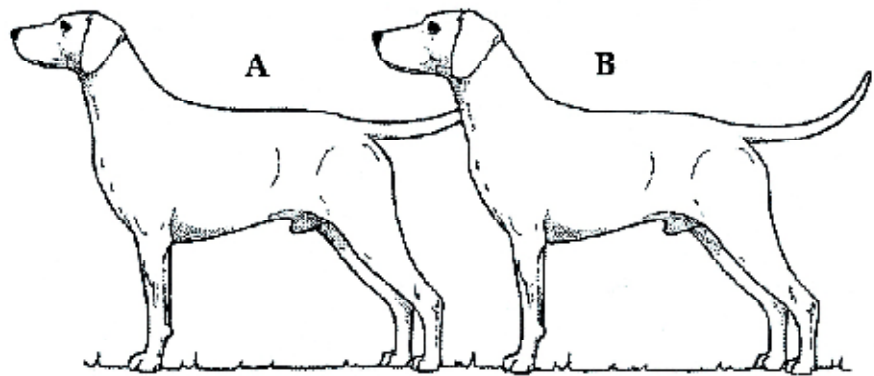
• Een te korte hals.

De afbeelding 'Een te korte hals' laat grafisch zien hoe weinig er nodig is om de fysieke balans van de hond te wijzigen en ook de verrassende effecten op uw oog voor een hond, ten gevolge van deze wijziging. Kunt u aangeven, met het beeld van een typische Dalmatische Hond in gedachten, waarom deze Dalmatische Hond zonder vlekken niet in balans is? Antwoord: zijn hals is één inch (2,54 cm) korter dan 'vrij lang'. Hoeveel is één inch op deze schaalverdeling? Het is 1/23ste van zijn hoogte of de afstand tussen de top

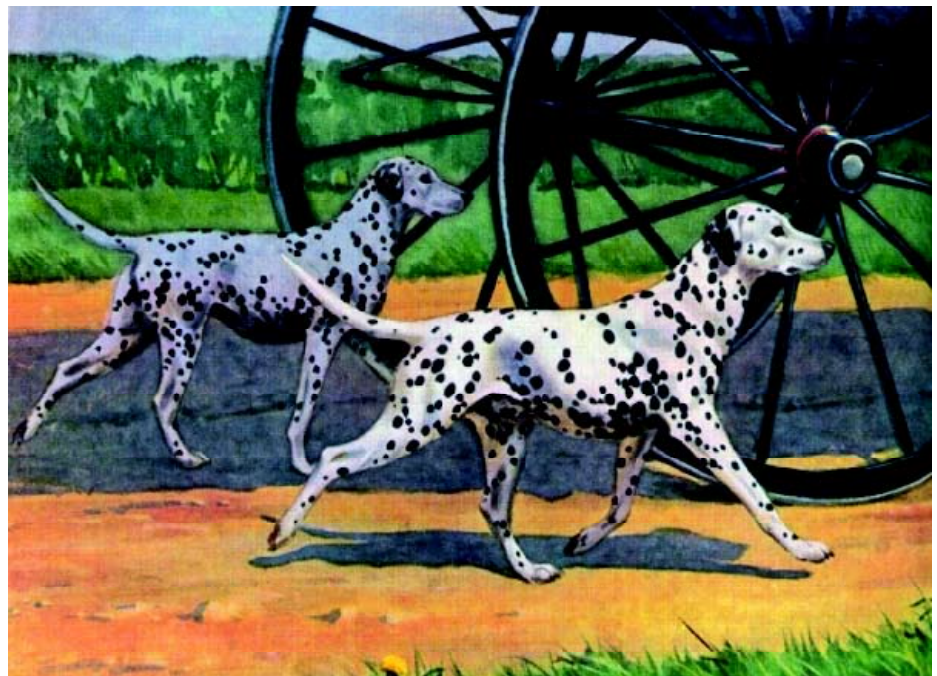
van zijn schedel en een daarboven getekende parallelle lijn. Niet veel, maar genoeg om de balans te veranderen.

Hond A en hond B

De volgende twee voorbeelden 'hond A en hond B' delen eenzelfde uitgangspunt vergeleken met de typische Dalmaat. Wat is dat? Om het uitgangspunt te compenseren en om opnieuw een zekere balans te krijgen (maar niet de balans van een Dalmaat), zijn er twee aanpassingen aangebracht bij hond A en hond B. Welke zijn dat? Hetzelfde uitgangs-

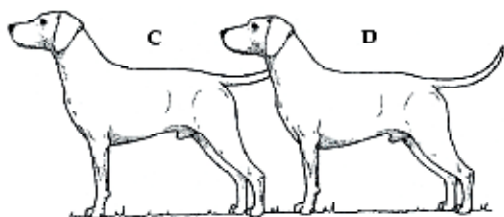

• Hond A en hond B.

• Walter A. Weber (1906-1979) tekent de Dalmatische Hond met het bekendste attribuut bij dit ras: de koets. (Encore Editions).

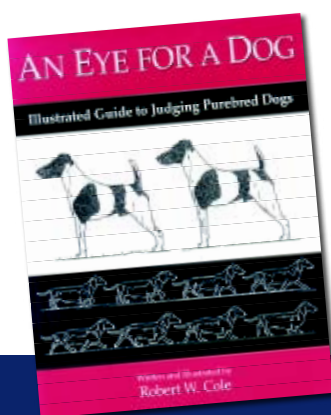
punt is dat beide lichamen één inch dieper zijn dan bij een typische Dalmaat. Om toch een zekere balans te krijgen, heb ik het hoofd groter en de 'vrij lange' hals van hond B dikker gemaakt. Daarmee is de balans verbeterd, maar hond B is nu te zwaar voor een lange afstandsdraver.

• Hond C en hond D.

Hond C en hond D

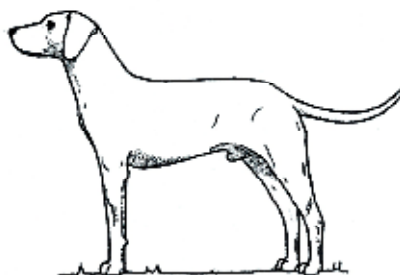
Als we bij het diepe lichaam blijven, hebt u mogelijk de woorden 'solide', 'vierkant staand' en 'in balans' bij de beschrijving van diverse krachtige hondenrassen, zoals bijvoorbeeld de Bull Terrier gelezen. De hier getekende Dalmaten 'hond C en hond D' lijken erg op elkaar, maar hond C staat steviger op zijn benen. Hoe heb ik dat gedaan? De diepte en de lengte van het lichaam zijn niet veranderd, zo ook niet de lengte van de benen.

De paperback **AN EYE FOR A DOG** (ISBN: 1.929242.14.X -168 blz. met tekeningen - € 22,95) door Robert W. Cole is uitgegeven door Dogwise Publishing U.S.A., Website: www.dogwise.com

Maar, de achterbenen van hond C zijn krachtiger. Bij hondenrassen met zo'n krachtige balans reikt de voorborst tot even onder de elleboog. Niet genoeg om de voorhand rond de ribbenkast te laten buigen, maar wel voldoende om daarmee een solide postuur te krijgen.

Sommige rasstandaards vermelden dit feit in voorkomende gevallen; andere doen dat niet. Wanneer we spreken over het proportioneel in balans zijn, dan veroorzaakt het gedeeltelijk samenvallen van de elleboog en de voorborst, waardoor de hoogte wordt gereduceerd, een balans, waarbij sprake is van 'iets langer dan hoog'.

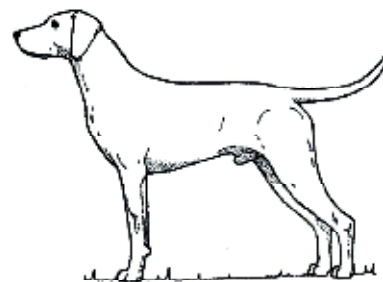
• Slecht gebouwd.

Slecht gebouwd

De hond op de tekening 'Slecht gebouwd' zit ook niet goed in elkaar. De hond is alleen maar in balans, omdat zowel de voorhand als de achterhand dezelfde fout vertoont. Een fout aan de voorzijde valt niet weg tegen een fout aan de achterzijde, maar de beide zijden werken elkaar in ieder geval niet tegen. Om echt helemaal in balans te zijn, moet het lijken alsof de hond staat te rusten. Deze hond maakt de indruk dat hij niet op zijn gemak staat. Kunt u zijn vele fouten aangeven? Dit zijn ze: 1) het steile schouderblad en de steile opperarm 'dwingen' het lichaam tot boven de elleboog; 2) de schofthoogte is te laag; 3) het te veel naar voren staan van de steile voorhand reduceert de voorborst en dwingt de polsen (polskootjes) van

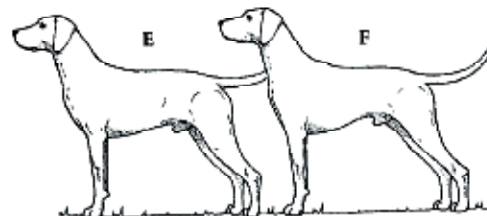
de voorbenen tot een verticale ondersteuning; 4) de staart is laag aangezet en de steile achterbenen missen de gewenste hoeking, zowel in het kniegewricht als in de hak.

De rasstandaard van de Dalmatische Hond van de Amerikaanse Kennel Club (1989) beschrijft het lichaam als 'ongeveer gelijk in lengte en hoogte, gerekend vanaf de schoft'. In gewone taal: een typische Dalmaat is een beetje langer dan hoog, gerekend vanaf de schoft, maar het lijkt er op dat niet iedereen van deze uitleg houdt. Ons volgende voorbeeld is echter vierkant en heeft daarom niet de balans die voor een lange afstands-

• Vierkant, maar niet in balans.

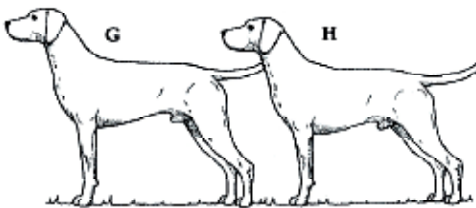
draver nodig is. Maar waarom niet? De Dalmaat 'Vierkant, maar niet in balans' heeft dezelfde lichaamslengte als de typische hond waarmee we begonnen, maar hij is één inch hoger. Hij is hoger, omdat zijn benen één inch langer zijn, hetgeen hem vierkant maakt, en hij heeft een lange in plaats van een middelmatig lange beenlengte. Vierkant zijn levert het gevaar op dat, in de showring tijdens een draffe, de voeten elkaar onder het lichaam als het ware in de weg zitten.

• Hond E en hond F.

Hond E en hond F

Sommige hoogbenige windhonden zijn nagenoeg vierkant. Zij hebben echter bijzondere fronten die het gevaar van elkaar in de weg zittende voeten minimaliseren. Is uw oog voor honden in staat om bij het vergelijken van de twee voorbeelden van 'hond E en hond F' de bijzondere fysieke constructie die dit gevaar minimaliseert, te herkennen? U moet zich er van bewust zijn dat hond E een iets te lange beenlengte heeft. Dat heeft hond F ook, maar hij heeft vier aanpassingen ondergaan om meer op een windhond te lijken dan op een hoogbenige Dalmatische Hond. Wat zijn deze vier aanpassingen en welke speciale veranderingen minimaliseren het 'voeten probleem' tijdens een draf? 1) De hals is nu 'lang' in plaats van 'tamelijk lang'; 2) de meer opgetrokken buiklijn geeft het lichaam de gelegenheid zich verder uit te strekken bij een snelle draf; 3) het tweede dijbeen heeft iets meer lengte gekregen; 4) de hoek tussen het schouderblad en de opperarm is meer open, waarmee de elleboog ten opzichte van het lichaam naar voren wordt gebracht. Dat vermindert de afstand tussen voor- en achterbenen, waarmee het gevaar dat de voeten elkaar in de weg zitten wordt gereduceerd.

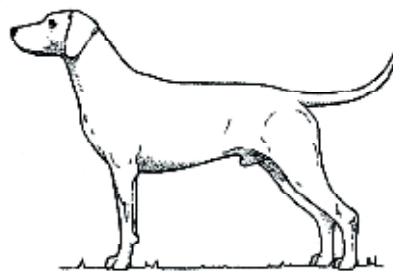
• Hond G en hond H.

Hond G en hond H

Laten we verdergaan met nog twee voorbeelden. Beide honden 'G en H' zijn iets langer in lichaam dan de schofthoogte – en dat is correct. Slechts één van hen heeft de juiste balans, die nodig is voor een typische

lange afstandsdraver als de Dalmaat. Welke van de twee is dat? Uw oog moet u vertellen dat hond H correct is en dat bij de hoogbenige hond G één inch aan zijn lichaamslengte is toegevoegd. Hij is iets langer dan hoog, maar zijn balans wijkt duidelijk af van een typische balans.

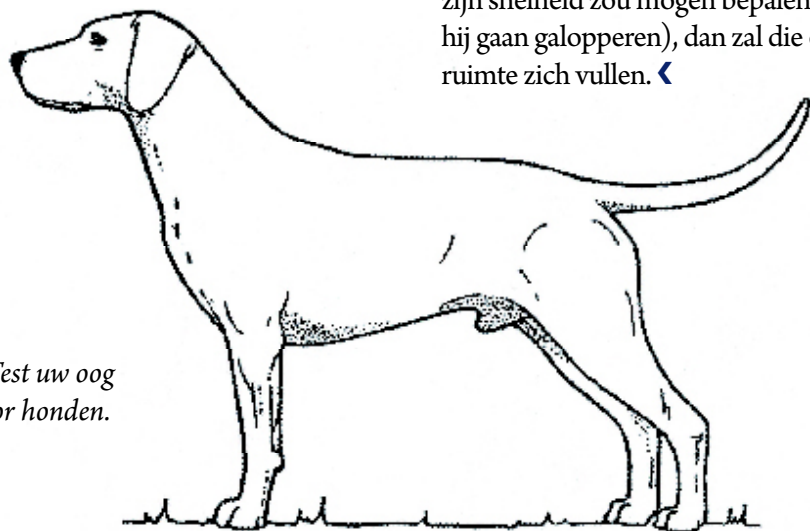
Nu uw beeld van 'typisch' is opgefrist, zult u er weinig moeite mee hebben om bij de hond in de tekening 'Kunt u zien wat afwijkt van typisch' de oorzaak van het afwijken van 'typisch' vast te stellen. Het verschil is slechts één inch, maar u zou moeten zien dat deze hond iets lang in lichaam is.

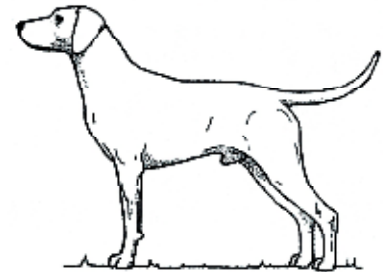
• Kunt u zien wat afwijkt van 'typisch'?

Bij het beoordelen van de hond op 'Vierkant, maar toch niet goed' zien we dat zijn verhoudingen meer lijken op die van een vierkante Boxer of Dobermann. Hij is weliswaar vierkant, maar verschilt

• Test uw oog voor honden.

desondanks toch van alle voorgaande tekeningen. Waarom? Terwijl zijn benen middelmatig van lengte zijn, is hij vierkant, omdat het lichaam één inch korter is.

• Vierkant, maar toch niet goed.

Test uw oog voor honden

De hond op de laatste tekening 'Test uw oog voor honden' heeft een storende afwijking die wellicht het gemakkelijkst is te herkennen door mensen met een geoefend oog. En erg moeilijk te herkennen voor degenen die geen oog voor honden hebben. Ondanks zijn afwijking, loopt deze hond – gezien vanaf de zijkant – goed. Zijn benen zijn één inch korter dan bij een typische Dalmatische Hond. Als hij op dezelfde snelheid loopt als een goed gebouwde, dravende Dalmaat, dan zou er onder de hond een open ruimte ontstaan, alsof zijn lichaam te lang zou zijn. Als hij in een te snelle draf wordt voorgebracht (als hij zelf zijn snelheid zou mogen bepalen, zou hij gaan galopperen), dan zal die open ruimte zich vullen. <